

tiden; det er forresten ikke alene den Institution, som sigter til Husdyravletts Fremme eller Dyrskuer, som bruger at avertere i de mere udbredte Blade, men efter hvad jeg har erfaret fra paalide Kilde, har Direktionen for den almindelige Brandkasse udsendte Cirkulærer til samtlige Valgbestyrrelser — der skal nemlig i indværende Aar ske Valg af Repræsentanter til den almindelige Brandkasse — hvortil den opfordrer Valgbestyrrelserne til at bekendtgjøre i de mest udbredte Blade; det er jo dette Udtryk, som det ærede Medlem føler saa stor Skræk for, og derfor have vi taget det andet Udtryk: „de mere udbredte Blade“. Dette Udtryk maa det ærede Medlem have mindre imod; thi ellers havde det ærede Medlem nok sørget for, at der ikke kom en saa skjæbnevanger Bestemmelse ind i den nævnte Lov af 1880 og ind i det Lovforslag, som nu nylig har forladt Thinget. Det ærede Medlem synes ikke at have et slynderligt godt Nie til de „mest udbredte Blade“. Han sagde ikke, at det skulde være de mindst udbredte Blade man averterede i, men man kunde fristes til at tro, at han kun vilde have med dem og ikke med de mest udbredte Blade at gjøre. For disse har det ærede Medlem en afgjort Skræk og mente, at disse Bekendtgjørelser vilde være en meget stor Reklame, men det tror jeg just ikke, at det ærede Medlem behøver at frygte for. Vil han undgaa Reklame, saa maa der andre Midler til; saa vil det overhovedet være det Bedste, om vi kom ind i en anden politisk Stilling end den nuværende, uden at jeg iøvrigt skal komme nærmere ind herpaa. Jeg tror forøvrigt, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem optræder, og hvorpaa han ogsaa er optraadt i Dag, overfor disse Blade, er den bedste Reklame for dem — det vil jeg ikke tilbageholde, i altFald hører det da til den bedste Reklame, som det ærede Medlem har givet disse Blade. Efter min Opfattelse har det ikke været en saa ganske daarlig Maade at reklamere paa for disse Blade. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa, at man skulde være bange for, at Myndighederne satte Bekendtgjørelser i Blade, som hævde, hvad han kaldte en oprørsk Aand og Tone; thi man burde nemlig se paa, i hvilken Retning Bladene redigeres. Det forekommer mig dog at være ganske aparte, at Myndighederne

nu skulle til at befatte sig med, i hvilken Aand, Tone og Retning at Bladene blive redigerede. Hvor er saa Grændsen? Det kunde jo dog ogsaa times, at der kom den Tid, da man paa den anden Side fik Magten, da Oppositionen — det var dog ikke umuligt, det kunde jo tænkes — kom til Magten, og skulde saa Følgen deraf blive den, at vi saa skulle se efter, hvilken Aand og Tone, der var den ledende i den Side af Pressen, som bliver støttet af det ærede Medlem? Nei, det tror jeg, vilde blive en meget farlig Sag, hvis Myndighederne paa den Maade skulde gribe ind i Bladenes Aand, Tone og Retning. Censur er jo dog, saavidt jeg veed, afskaffet efter Grundloven; men det vilde jo blive en Art af Censur over Bladene, naar Myndighederne jaaledes skulle dømme dem efter deres Aand, Tone og Retning. Kommer der Riffelrumlerier og Opfordringer til Oprør i Bladene, lad saa de lovlige Myndigheder tage fat derpaa! Vi have jo dog Myndighederne, og hvis de Love, der ere blevne til paa almindelig Maade i Overensstemmelse med Grundlovens § 2, ikke slaa til, saa er der jo, som vi vide, andre Midler, som Ministeriet har vidst at staffe til Veie, foreløbige Love, saa det forekommer mig, at det ærede Medlem heri maa have al den Betryggelse, han kan ønske. Det forekommer mig derimod at ville være baade at faae i Pose og i Sæt nu tillige at bestemme, at Myndighederne ogsaa skulde til at bedømme enkeltvis, om de maatte bekendtgjøre i det eller det Blad eller ei paa Grund af dets Aand, Tone og Retning. Jeg vil derfor opfordre det høie Thing til at stemme imod det ærede Medlems principale Forslag. Jeg skulde ikke have Noget imod — og jeg antager, heller ikke min Medforslagsstiller — at tage mit Forslag tilbage, forsaavidt det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller vilde tage deres tilbage og blive ved Folkethingets oprindelige Affattelse. Ville de imidlertid ikke det, saa forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om man stemte paa mit Vædringsforslag. Jeg tror at turde antage, at den Affattelse ikke vil volde nogen Vanskelighed i det andet Thing, simpelthen af den Grund, at det er et kjendt Forslag baade fra den af mig tidligere nævnte Lov og det herfra oversendte Lov-